Kohtomoistjaks (§. 354.) ja ütles: Eks peaks wastama ni mitme Sannade peäle, ja kas üks Lobba peaks öige ollema? Kas Inimesſed peawad ſo tühja Juttude jures waid ſeisma, et ſa teiſi irwitad, ja ükski ei peaks ſulle Häbbi teggema? Kes teeks, et Jummal rägiks, ja omma Su lahti teeks ſinno wasto; ſeſt temma tunneb tühjad Inimesſed, ja nääb nende nurjatuma Tö. Agga üks moiſtmatta Mees on ſüddamik. — Oh kui ſa omma Süddant olleksid walmiſtand, ja lautaksid ommad Käed lajale temma pole. Kui on üllekohtune Assi ſo Kä, ſiis ſada ſedda kaugele ärra, ja ärra lasse omma Majadesſe mitte Köwweruſt jäda, ſiis woid ſa ommad Silmad üllestösta ilma Wiggata, ja ſaad tuggewaks, ja ſul ep olle tarwis karta. Kül ſinna ſiis ſedda Waewa ärraunnustad; ehk mötled ſe peäle otſe kui Wee peäle, mis möda jooſnud. Agga Hölatte Silmad löppewad ärra, ja Pöggenemisse Koht kaub nende eeſt ärra, ja nende Lotus on kui Aur.

§. 360. Neuda on ſe Mailma Wiis ja Kombe, et kui ühhel Waggal Hädda ja Riſt ſiin Ma peäl juhtub, ſiis iggaüks on temma Kohtomoiſtja, ja keige temma hea Teggude peäle ei mötle ükski, mis ta Jummala Armo läbbi enne ſedda on teinud, waid iggaüks tahhab temma endiſeſt Elluſt ſiis Süüd leida, ja ſe Kiuſatus, mis Jummal läkkitab, ſe peab wäggiſe ſellel ta kurja Teggude Palk ja Nuhtlus ollema. Jiob piddi ſedda ka kuulma omma endiſe Öbrade ſuuſt; ta Meel jäi kurwaks; ta wöttis keik omma Rammo kokko, ja hakkas räkima ſedda, mis neid parrema Möttede peäle piddi ſaatma.

§. 361. Ta ütles: Tössi ſe on, et teie ollete öiged Mehhed; teiega kül ſurreb Tarkus ärra! Agga minnul on ka ſudda kui



Eesti-Ma Rahwa Kalender 1783, lk. 20